

ת"ד 9837/02/17 - עבד אל רחים בדארנה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 9837-02-17 מדינת ישראל נ' בדארנה
תיק חיצוני: 296712/2016

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקש עבד אל רחים בדארנה
באמצעות עו"ד איאד גזאל אבו ריא
נגד מדינת ישראל
החלטה

הובאה בפני בקשה לביטול פסק הדין, מיום 4.3.18, בו נדון המבקש בהעדרו.

בהתאם לכתב האישום, ביום 7.7.16, בשעה 1:35, נהג המבקש ברכב פרטי, בסכנין, בנהיגה שיש בה קלות ראש, בכך שנסע במהירות בלתי סבירה בנסיבות ובתנאי הדרך, באופן שמנע ממנו את השליטה ברכב, וכתוצאה מכך בהגיעו למעגל תנועה, איבד שליטה ברכב, סטה מנתיב נסיעתו, המשיך ישר ועלה על מעגל תנועה והתנגש בו. כתוצאה מהתאונה הנאשם ושני נוסעים נפגעו והרכב ניזוק.

ביום 4.3.18 הורשע המבקש בעבירות של נהיגה בקלות ראש, סטייה מנתיב נסיעה, בנסיבות מחמירות, התנהגות הגורמת נזק ומהירות בלתי סבירה. באותו היום נדון בהעדרו ל - 3 חודשי פסילה, פסילה על תנאי למשך חודשיים, לתקופה של שנתיים וקנס בסך 1,200 ₪.

לשיטת ב"כ המבקש, המבקש לא קיבל את ההזמנה לדין ונודע לו על קיום גזר הדין עם קבלתו בדואר. בנוסף, יש לקבל הבקשה מאחר שהנאשם נעדר הרשעות קודמות, ומתפרנס כחשמלאי.

ביום 18.3.18 הורה בית המשפט למשיבה למסור תגובתה לבקשה לביטול פסק דין בתוך 30 יום. עד היום המשיבה לא מסרה תגובתה ומכאן החלטתי, על פי החומר המונח בפני.

המסגרת המשפטית

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדר וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדרו. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות

שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

(א)2 נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;

(א)3 בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

נמצאו למדים כי בכל מקרה שנאשם הוזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדונו בהיעדר. אולם בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שניהם).

אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין קבועות בס' 130(ח).

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש במשפטו או גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין. התנאים אינם מצטברים. מכאן שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערי ביהמ"ש בפניו, ביהמ"ש יעתר לבקשתו לביטול פסה"ד, גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות בלבד. אולם אם אין קיים חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה ביהמ"ש את בקשתו.

בבואו להכריע בבקשה, על ביהמ"ש לשקול מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הבעיות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדין לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

החלטה

ההמצאה של ההזמנה לדין

ב"כ המבקש טוען כי המבקש לא קיבל את כתב האישום וההזמנה לדין מעולם.

יצוין כי בתיק קיימים מספר אישורי מסירה מהם עולה כי המבקש זומן כדין. המבקש זומן תחילה לדין ביום 20.6.17, ואישור המסירה חזר כ"לא ידוע במען". המאשימה ביקשה לזמנו בשנית. הוא זומן ליום 8.11.18 ואישור המסירה חזר

כ"לא ידוע במען". ב"כ המאשימה ביקש לזמנו בשלישית, בכתובת אחרת, כפי שמסר בעת הדיון. אישור המסירה של ההזמנה לדין ליום 4.3.18 חזר כנמסר לאשתו. המבקש לא התייצב לדין, ומשלא התייצב, ונוכח קיומו של אישור המסירה, ניתן פסק הדין בהיעדרו.

תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, קובעת חזקת מסירה בעבירה בה עסקין, כלהלן:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

עולה מהאמור כי ככל שחלפו 15 יום מיום שנשלחה ההזמנה לדין בדואר רשום, קיימת חזקת מסירה. החזקה ניתנת לסתירה, אם הוכיח הנמען כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה.

בנסיבות העניין, בהן חזר אישור המסירה כנמסר לאשתו, ולא הוכח כי המבקש לא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו, קיימת חזקת מסירה ויש לראות בהזמנה כאילו הומצאה כדין.

עיוות דין

באשר לעונש, טען ב"כ המבקש כי עברו של המבקש, הנוהג משנת 2014, נקי ואינו כולל הרשעות קודמות.

יוער כי בהתחשב בוותק הנהיגה הקצר, מחד, ונסיבות ביצוע העבירה החמורות, מאידך, לא מצאתי חשש לעיוות דין בעונש שנגזר על המבקש.

המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, סטייה מנתיב נסיעה, בנסיבות מחמירות, התנהגות הגורמת נזק ומהירות בלתי סבירה. בגין עבירות אלה נדון המבקש, בהעדרו, ל - 3 חודשי פסילה, פסילה על תנאי של חודשיים, למשך שנתיים, וקנס בסך 1,200 ₪. בנסיבות אלה, הענישה היא מידתית וסבירה.

לסיכום, בנסיבות דנן, הבקשה נדחית.

הכרעת הדין וגזר הדין יוותרו על כנם.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, ז' אייר תשע"ח, 22 אפריל 2018, בהעדר
הצדדים.